

Versuri vesele și triste

de ... un trecător

E un lucru trist să iubești un fotbalist

E un lucru trist
Să iubești un fotbalist
Când e dragostea mai dulce
El ia mingea și ...se duce.

El portarul îl fentează
Până golul îl marchează
Și când golul l-a marcat
El de tine a uitat.

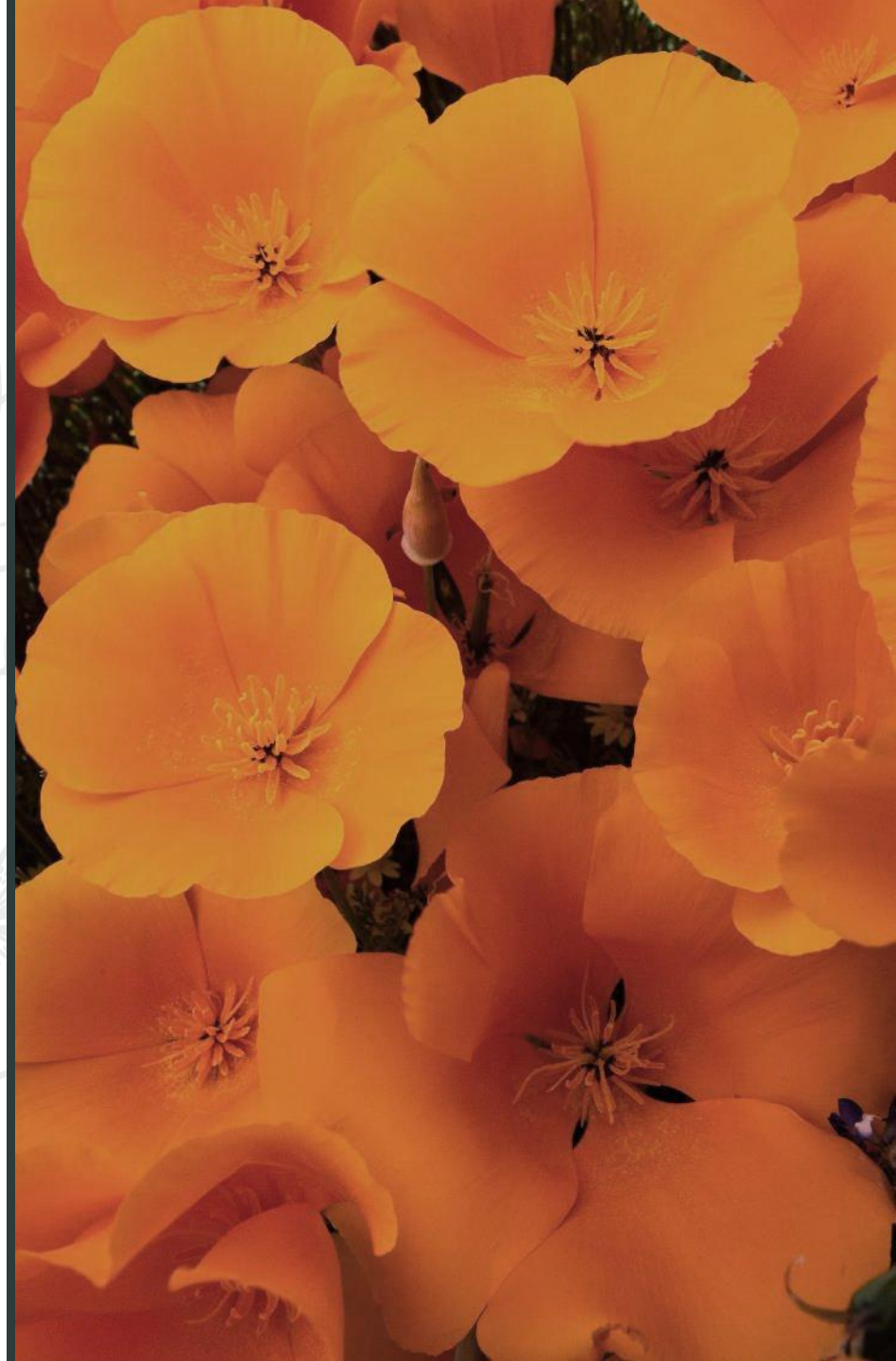

Sărmanul șomer

Sărmanul șomer ar lucra și el
Așteptând ziua de mâine
Crezând că va fi mai bine
Să aibă mai mult de-o pâine.

Umblând în sus și în jos pe bulevard
A poposit la umbră sub un gard
Și trist că nimeni nu-l întreabă
Dacă a mâncat sau are treabă.

Berbecul și oaia

Un berbec și cu o oaie
Nu puteau împărți trei paie
Berbecul le-ar vrea pe toate
Oaia ar vrea și ea jumate.

Vine capra cu un iedișor
Că ar vrea și ei din porția lor
Atunci vine nea Alecu
Ca să împace capra, oaia și berbecul.

Nea Alecu supărat
De ciudă n-a mai mâncat
De unde să ai ca să le dai
Dacă nu ai.

Nea Alecu toată vara a stat
Și nutreț n-a adunat
Și acuma-i supărat.

Cuibul de rândunele

La colțul casei mele
Au făcut cuib două rândunele
Și au scos cinci puișori
Frumoși ca niște flori.

Mama îi învață să zboare
Că sunt păsări călătoare
La toamnă cu toții vor zbura
În țările calde spre Africa.

Primăvara se întorc
La al lor cuibușor
Și scot iar puișori
Mici, voioși și drăgălași
Dragii mamei copilași.

La cârciuma cu vioara
Dai un leu și-ți cântă cioara
Cioara este cam vopsită
Și e tare obosită.

La fântâna părăsită
Unde-i iarba veștejită
Șade domnul inginer
Care acuma e șomer.

Cu lentila aburită
Conduce mașina mică
Mai face cumpărături
Mai pune și murături.

Ar mânca și el o friptură
Dar n-are bani de-o prăjitură
Căci banii i-a cheltuit
Și acum nu mai are nimic.

La cârciuma cu vioara

În grădina casei mele

În grădina casei mele
Au înflorit trei lalele aurite
Și frumos împodobite.
Liliacul a înflorit și el.

Florile în grădină parcă zâmbesc
Dar până la urmă și ele se ofilesc.
Orice floare ce înflorește
Pân la urmă se vestejește.

Iar albinele zboară printre flori
Culegând nectarul lor.
Afară cerul e înnorat
Și se apucă de plouat.

Sus pe muntele Ceahlău

Sus pe muntele Ceahlău
Aproape lângă Durău
Urci întâi la Fântânele
Și vezi noaptea cerul plin de stele.

Cabana Dochia în cale
Pentru locuri de cazare
Izvorul Fântâna rece
Vârful Toaca e mai sus.

Iar pe muntele cel sfânt
Este un frumos schit
Unde trei pustnici se roagă
Pentru a noastră țară întregă.

Iar mai sus s-a turnat filmul Baltagul
Despre Nechifor Lipan
Aș putea scrie un roman
Dar îmi trebuie timp de-un an.

Stânca Panaghia în cale
Și frumoase căprioare
Iar mai sus vezi și mai multe
Cocoșelul cel de munte.

Unde-i frig iarna cu minus
La ProTv Busu vremea o anunță
Vara la orizont soare răsărind
Păsărele ciripind.

Iar cum cobori în Durău la vale
E o mănăstire frumoasă tare
Unde maicile se roagă
Pentru a noastră țară dragă.

Capra neagră țopăind
Și brăduții de argint
Ocolașul Mic și Ocolașul Mare
Unde pasc turme de mioare.

Iar mai jos este podiș
Este plin de afiniș
Iar cum cobori la vale
Cascada Duruitoare.

Hotelul Pelerinul în cale
Pentru locuri de cazare
Prin acele locuri am umblat
Multe lucruri am aflat.

Se lasă noaptea peste sat

Se lasă noaptea peste sat
Și afară cerul e înnorat
Vântul bate încetișor
Iar păsărelele ciripesc de zor.

În sat nu-i nici o lumină
Iar afară-i lună plină
Rândunica merge la culcare
Că toată ziua a alergat după mâncare.

Se întoarce la al ei cuibușor
Și își crește puii ca pe un odor
Noaptea cu aripile îi învelește
Și cu multă grijă îi crește.

Zori de ziuă se revarsă
Cocorul cântă de dimineață
Soarele din nou răsare
Și e zi de sărbătoare.

Singurătatea

Ce tristă este singurătatea
Tu cu mine vrei să stai
Eu te alung cât mai departe
Dar tu peste mine dai.

Și-mi faci odaia plină
Și pe întuneric și pe lumină
Pe ploaie sau ninsoare
În zi de lucru sau zi de sărbătoare.

Și ești tristă și amară
Ca un junghi ce mă străpunge
Lacrima pe obraz mi se prelinge
Ca într-o călimară.

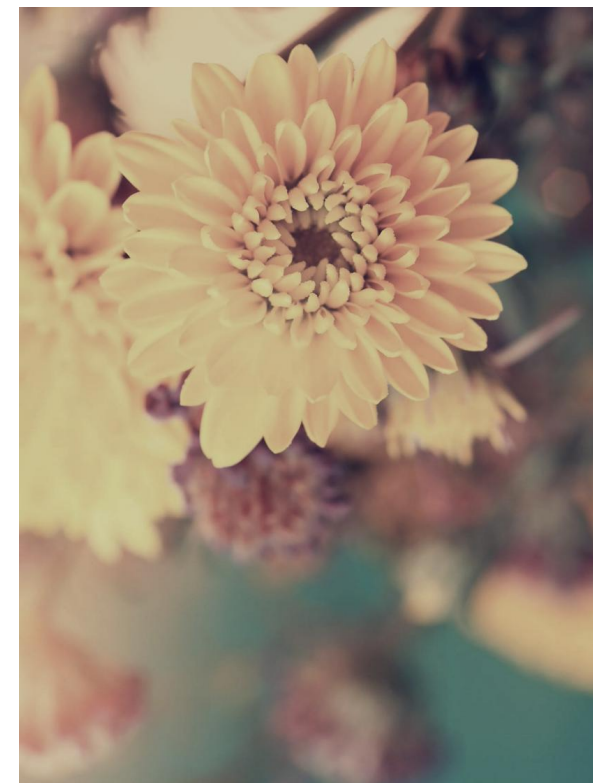
Și am să pun mâna pe un ciomag
Să te alung de la mine din prag
Să te trimit în locuri pustii
Dar degeaba ... tu tot cu mine vrei ca să rămâi.

Codrul îi frate cu românul

Codrul îi frate cu românul
Spune un proverb străvechi
Dar acum și el suspină
Că-i tăiat la rădăcină.

Dacă o ținem tot așa
O să avem deșert ca-n Africa
Și în loc să mergem la schi cu telecabina
Ne-om plimba doar cu cămila.

Este un pustnic într-o pădure

Și îl întreabă cineva anume:

”Aveți radio, părinte?”

”Nu!” Răspunde pustnicul cu fes călugăresc.

Cum se poate asta când lumea e un întreg progres?

Părinte, ai rămas cu știința în urmă.

Omul a urcat până pe lună

Iar tu în pădure stai.

Și ai rămas cu gândul tot la rai.

Părinte, tu în pădure viețuiești

Și ai uitat de lucrurile lumești

Căci Dumnezeu te iartă, chiar dacă mai și păcătuiești.

Pustnicul din pădure

Românii au plecat din țară

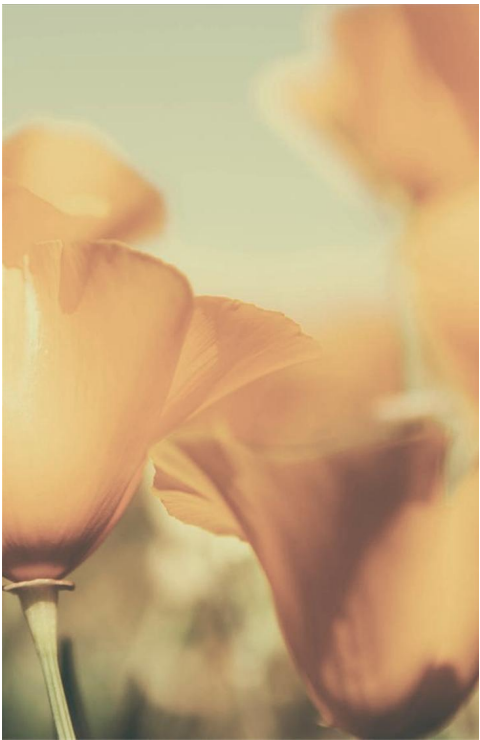
Mulți români mânați de sărăcie
Au plecat de pe a noastră glie
Ca să-și facă o bună stare
Au plecat peste hotare.

Se duc și muncesc pe valută afară
Ca să-și facă casă în țară
Pentru un ban în plus
Slugă la străini s-au dus.

Căci guvernanții toți promit
Dar nu se țin de cuvânt
Și din patru în patru ani tot așteapă să-i votăm
Lucruri multe ne promit, sta-le-ar vorbele în gât!

Că la noi în România
Abia îți mai câștigi pâinea
Cu șprițul dacă mai tragi
Nu ai bani pentru nădragi.

Sus pe dealul înverzit

Sus pe dealul înverzit
Când merg vara la cosit
Aud cucu cântând
Păsărele ciripind.

Pupăza nu se lasă mai prejos
Cucu cântă mai duios
Mierla se întrece cu ciocârlia în grai
Iar Gheorghe Zamfir cântă la nai.

La vioară cântă și Botgros
Păsărelele cântă parcă mai duios
Iar greierele cântă când începe seara
Se ia la întrecere cu vioara.

Tot să stai să ascuți și să privești
Mai frumos ca în povești
Murmură izvoarele prelung și rar în depărtare
Și fiecare ceas îngroapă comoara tinereții tale.

Privind în jur

Când momente de gândire nu mai pot să mai găsesc
Fac îndată ochii roată și în jurul meu privesc
Căci, e drept, îmi place tare și mă satisface mult
Să privesc pe cei din juru-mi și cuvântul să-l ascult.
Cum mă plimb m-așez pe-o bancă gânditor ca Demostene
Când ședea pe malul apei în cămașă și izmene
Și luând în gură pietre se-antrena stăruitor
Spre a deveni cel mai mare orator.
Lângă mine, pe-altă bancă, se așează dom Drăgan
Nu te-ai sătura privindu-l nici în timpul unui an
El privește tot ce-i bun și rău afară
Mușcând cu poftă dintr-o pară
Se vede destul de bine că-i cuprins de-un falnic dor
Ca prin muncă să devină un vestit observator.
Lângă el șade Floeanu scufundat în gânduri
Lenea pe-a lui față se depune rânduri, rânduri
Multe zbuciume făcut-a și în viață s-a luptat
Ca în harta lenevirii să devină diplomat.

Nea Vio șade cu capu proptit în palmă
Multe poți ca să descoperi pe figura lui cea calmă
Voluntar își tunse părul ca orișice oștean
Iar când e dispus îți cântă: "M-a făcut mama oltean"
Optimist cum nu e altul al lui zâmbet mă pătrunde
Și mă-ntreb adesea-n taină ce de oameni buni ascunde.
O, Moldovă, tu ești grădină și izvor de frumuseți
Tu ai dat suflare sfântă pentru atâtea mii de vieți!
Printre care lui Mihai i-ai dat idei divine
Tu ești mândră pentru dânsul
El e mândru pentru tine.
Moldovean de națiune ca toți moldovenii care
Au readus prin fire viața lui Ștefan cel Mare
Pentru cinstea ce-o atribui
Cu puternică iubire
Eu am scris aceste versuri
Drept simbol de amintire.

Muğumim!

